

[Nymann]

kontrollere, administrere og vurdere, hvad der nu skal ske, men det er jo den vej, vi går.

Det offentlige skal jo efterhånden klare alting, og derfor er det klart, at dets indsigt i alle de organer, der er med til at styre arbejdsmarkedet, skal styrkes. Men vi har jo ingen steder set endnu, at det har ført til noget godt. De projekter og de job, der har været hidtil, har absolut ikke ført til nogen glæde hverken for samfundet eller for dem, der har været beskæftiget dér. Alle mener jo, at det sådan er noget kunstigt.

Den offentlige administrationskolos vil stadig væk udvides, og man ved ikke, hvor den standser. Det eneste, man ved, er, at der nu skal ansættes et hav i det offentlige, og hvem skal betale det? Der er ikke andre end erhvervene til det.

Hensigten med lovforslagene som helhed falder noget sammen med fremskridtspartiets politik, idet vi i fremskridtspartiet mener, at arbejde skal fremmes og ledighed bekæmpes, og især er det klart, at en ungdomsledighed som den, vi har, skal der gøres alt for at bekæmpe. Men hovedhensigten mener vi jo skulle være reelt arbejde, arbejde med mening i, arbejde ved en produktion, og som kunne indtjene valuta til landet, og som kunne udvikle virksomheder, kort sagt, det man i gamle dage forstod ved arbejde.

Faren ved forslag som dem, vi har her, er, at de har faktisk ingen begyndelse og har faktisk heller ingen ende som sådan. Det er jo noget, der vil blive ved med at rulle, og det vil i længden sikkert ikke ende i kaos, for man vil blive ved med at ofre milliarder på det. At det betyder noget reelt for landet og for dem, der er beskæftiget, er der vel imidlertid kun få der tror på, men det er, ligesom regeringen er kørt så langt ud, at der nu skal ske noget, og så tager man altså dette initiativ.

Der er ingen tvivl om, at når vi nu får kanaliseret alle disse mennesker ind i det offentlige, vil der opstå en hel masse problemer. Der er ingen tvivl om, at der vil komme en væsentlig konkurrenceforvridning, for hvordan skal de virksomheder, der ikke får tilskud, klare sig mellem virksomheder, der får tilskud? Det er da muligt, at de kan prøve at søge, men man må være klar over, at de mennesker, man får stillet til rådighed, er af en betydelig tilfældigere kvalitet, end hvis man selv kan gå hen og tage dem ud. Nogle

er heldige, andre er uheldige, og derfor er der ingen tvivl om, at hele lovkomplekset vil være fyldt med problemer.

Jeg tror også, at det på længere sigt vil blive sådan, at når vi får sluset alle disse mennesker ind i det offentlige, er det, ligesom det offentlige bliver udvidet på en sådan måde, at det skal blive ved med at have så mange rekrutteringer fra arbejdsmarkedet. Jeg tror, at på længere sigt vil der direkte opstå konkurrence mellem de private virksomheder og det offentlige, fordi det arbejde, der forlanges i det offentlige, er jo ikke intenst, det er ikke konkurrencepræget, og det offentlige har ingen økonomiske problemer at kæmpe med som de private virksomheder. Når der derfor kommer et eller andet tvivlstilfælde, tror jeg, at mange, især unge arbejdsløse, når de står over for et valg, hellere går ind på de velbetalte og måske knap så stressende offentlige job, og derfor tror jeg, at der på længere sigt vil være et ganske markant konkurrencemoment, som er yderst farligt.

Ikke mindst når man ser på aflønningen, er det det samme, som man har set hele tiden. Der er jo ingen væsentlig forskel på den mand, der ingenting laver, den mand, der er syg, den mand, der er på job, og den mand, der er på arbejde. Hvis man trækker de almindelige arbejds- og transportudgifter fra, er der næsten ingen forskel, og derfor kan jeg ikke se andet, end at man med denne store acceleration, der sker her, vil man få en endnu større konkurrenceproblematik inden for hele arbejdsmarkedet.

Regeringens tiltro til loven som helhed er jo da også, heldigvis vil jeg sige, i nogen grad begrænset, da der jo allerede er afsat forskellige reguleringstidspunkter i de kommende år, og der er ingen tvivl om, at disse tidspunkter vil blive brugt og udbygget, for det er en jungle, man bevæger sig ind i, som er uvirkelig. Der er intet naturligt i den.

Fremskridtspartiet har i væsentlig grad mistænkt regeringen for ligesom at have opgivet at formindske arbejdsløsheden, og derfor vælger den nu at sminke det hele ved at presse store befolkningsgrupper ind i det offentlige. Hvad de skal gøre, står ikke klart nogen steder; man skal gøre lidt her, man skal gøre lidt dér, og man skal regulere lidt her og presse nogle ind dér, men det kan ikke være måden at føre en erhvervs- og ar-